876/11

Den 3. oktober 2011 blev i sag nr. 79.424:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxx x
xxxx xxxxx xxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har heltidsulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at udbetale godtgørelse for varigt mén efter et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke udgør et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand. Endvidere har selskabet henvist til, at der ikke på det foreliggende grundlag er tale om et varigt mén.

Nævnet har tidligere behandlet sagen under sagsnummer 72.803. Ved kendelse afsagt den 17/11 2008 afstod nævnet imidlertid fra at afgøre sagen, jf. vedtægternes § 4.

Det fremgår af sagen, at klageren den 12/7 2006 efter arbejdstids ophør blev tilkaldt til sin arbejdsplads (fritidscenter) på grund af brand. Han kom, så hurtigt han kunne. Herved så han, at brandvæsenet forgæves forsøgte at slukke ilden i institutionsbygningerne, som indeholdt en hel del dyr, herunder nogle heste, får, geder og børnenes kaniner. Han prøvede selv at komme ind i bygningerne for at redde dyrene, men på grund af varmen kunne dette ikke lade sig gøre. Alle dyrene omkom ved branden eller kort tid herefter.

I december 2006 anmeldte klageren til selskabet, at han havde pådraget sig depression efter branden på sin arbejdsplads.

Til brug for sagens behandling modtog selskabet diverse oplysninger, herunder psykiatrisk speciallægeerklæring af 27/6 2007 samt Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 1/8 2007.

Af speciallægeerklæringen fremgår bl.a., at klageren "huser flere symptomer tydende på middelsvær til svær posttraumatisk belastningsreaktion med efterfølgende udvikling af depression af middelsvær grad".

Det fremgår af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, at den anmeldte ulykke blev anerkendt som en arbejdsskade. Méngraden blev fastsat til 15 %.

På baggrund af sagens oplysninger afviste selskabet at yde forsikringsdækning. Klageren var utilfreds hermed, og sagen blev derfor indbragt for nævnet den 5/11 2007.

Af kendelsen, der som indledningsvis anført blev afsagt af nævnet den 17/11 2008, fremgår:

> "Nævnet udtaler:
> Efter de forsikringsbetingelser, der er gældende for klageren, er det en betingelse, at klageren har været udsat for en legemsbeskadigelse.
>
> Vestre Landsret har i en dom af 4/10 2007 stadfæstet Retten i Viborgs dom af 7/11 2006, hvorefter psykiske følger af et verbalt overgreb ikke kunne anses for en legemsbeskadigelse, der gav ret til erstatning efter en ulykkesforsikring med vilkår svarende til klagerens. Denne dom er indbragt for Højesteret med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.
>
> Det er nævnet bekendt, at der i mange og formentlig de fleste selskaber er praksis for at udbetale erstatning for psykiske lidelser i tilfælde, hvor den pågældende har været udsat for en konkret fare for personskade, og hvor der er dokumentation for årsagssammenhæng. Dette gælder også ved ulykkesforsikringer med vilkår som klagerens.
>
> Henset til den verserende principielle sag for Højesteret og henset til, at der er behov for en nærmere bevisførelse om den konkrete faresituation, finder nævnet det rettest ikke at afgøre sagen, jf. vedtægternes § 4.

Herefter bestemmes: Nævnet kan ikke afgøre sagen."

Højesteret afsagde dom i den omtalte sag den 22/3 2010. Dommen, der ændrede landsrettens dom, er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen årgang 2010, side 1609ff.

Klagerens advokat anmodede ved mail af 29/6 2010 selskabet om at genoptage sagen. Dette afviste selskabet ved brev af 16/7 2010 til klagerens advokat.

Klagerens advokat har herefter ved brev af 25/10 2010 på ny indbragt sagen for nævnet med påstand om, at selskabet på baggrund af Højesterets dom af 22/3 2010 skal genoptage sagen.

Selskabet har i brev af 2/2 2011 til nævnet anført:

"Advokaten har bedt Nævnet om at revurdere deres afgørelse i AKF 72803 på baggrund af HR dom af 22. marts 2010.

HR udtaler
Det fremgår af dommen, at forudsætningen for at psykiske skader kan omfattes af ulykkesbegrebet er, at skadelidte har været udsat for en hændelse, der kan karakteriseres som et ulykkestilfælde. Samtidig skal skadelidte have været i fare for at komme fysisk til skade i en sådan grad, at en psykisk skade må anses for påregnelig.

Konklusion
Således som hændelsesforløbet er beskrevet, så har [klager] ikke på noget tidspunkt været udsat for en situation, der kunne sidestilles med et ulykkestilfælde eller for den sags skyld været i risiko for at komme fysisk til skade.

Vi er derfor af den opfattelse, at der ikke er noget grundlag for at genoptage den tidligere sag under AKF 72803."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Forsikringen dækker**
…
12. Ulykkestilfælde
12.1. Ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig, af forsikredes vilje uafhængig, pludselig udefrakommende indvirkning på legemet med en påviselig beskadigelse af dette til følge.
…
Afsnit 3. Dækninger
…
Nr. 2. Invaliditetserstatning (ménerstatning)

2.1.

Såfremt et ulykkestilfælde har medført varig og ikke ubetydelig skade af medicinsk art, har forsikrede ret til erstatning, såfremt den medicinske invaliditet fastsættes til mindst 5 % varigt mén …"

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at klageren ikke har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen